ZIEMIA RADOMSKA NSZZ Solidarność

BIULETYN 624

NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska 13.07.2005

CZYTELNIA REGIONU Solidarność

Z REGIONU

Obchody 29 rocznicy Radomskiego Czerwca 76

25.06.2005 r.

Kulminacyjnym punktem obchodów rocznicy Radomskiego Czerwca '76 była jak co roku msza św. odprawiona pod pomnikiem u zbiegu ulic 25 Czerwca i Żeromskiego.

W uroczystościach pod pomnikiem Radomskiego Czerwca '76, które tradycyjnie rozpoczęły się o godz. 18.00, uczestniczyli mieszkańcy Radomia – w tym osoby represjonowane przez komunistów za udział w Radomskim Czerwcu '76, przedstawiciele KK na czele z Jackiem Smagowiczem, delegacje „Solidarności" z Regionów: Bydgoskiego, Pomorze Zachodnie, Małopolska, Środkowo-Wschodniego, Płockiego, Świętokrzyskiego, Mazowsze, KZ „S" Ursus, liczne poczty sztandarowe i przedstawiciele KZ i ZR Regionu Ziemia Radomska, b. wicepremier RP Longin Komołowski, przedstawiciele IPN, ŚZŻ AK, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego, prezydent m. Radomia, radni Rady Miejskiej m. Radomia oraz powiatu radomskiego z Przewodniczącym, parlamentarzyści radomscy (prawica, PSL), i wielu innych. W wydarzeniu tym wzięło udział w sumie ok. 200 osób.

Najpierw zebranych pod pomnikiem Radomskiego Czerwca powitał Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący ZR. W swoim wystąpieniu przypomniał istotę owych wydarzeń i najważniejsze ich przesłanie dla współczesnych Polaków, pytał w nim m.in.: „Dlaczego w Polsce nie chcą pamiętać o bohaterstwie radomskich robotników? Dlaczego wciąż mówią o ludziach niesłusznie skrzywdzonych zamiast o bohaterach? O cierpieniu a nie świadomej akcji przeciw komunistycznemu reżimowi? Przecież bez Radomskiego Czerwca '76 , bez towarzyszących im wydarzeń w Ursusie i Płocku, nie byłoby Sierpnia 1980 roku, nie powstałaby „Solidarność"! Dlaczego wciąż w publicznej debacie na temat Radomskiego Czerwca '76 pobrzmiewają echa komunistycznej propagandy? To PZPR i jej poplecznicy tak starali się przedstawiać wydarzenia 1976 roku, by pozbawić słuszne protesty robotnicze jakiegokolwiek politycznego i społecznego znaczenia. PZPR, poprzez użycie arsenału najbardziej jadowitej propagandowej frazeologii, starała się ukazać protest robot

(cd. na str. 2)

KOLEJNY NUMER „BIULETYNU" UKAŻE SIĘ 20 SIERPNIA

Z REGIONU

Obchody 29 rocznicy Radomskiego Czerwca 76

(cd. ze str. 1)

ników Radomia, Ursusa i Płocka jako zamieszki wywołane przez tzw. margines społeczny. Ta brudna partyjna propaganda odcisnęła swe piętno na pamięci o Radomskim Czerwcu'76 i jego bohaterach.[...] Ta nienawiść trwa jednak dalej i jej propaganda też. [...] Musimy bronić dobrego imienia i pamięci „Solidarności".

Mszy przewodniczył JE Biskup Zygmunt Zimowski, Ordynariusz Diecezji Radomskiej. Uczestniczył w niej też JE bp. senior Edward Materski.

Biskup Zimowski, wygłaszając homilię, podkreślił, że 25 czerwca 1976 r. robotnicy Radomia walczyli o prawo człowieka do prawdy, wolności i godnego życia. –To wy [radomianie] 29 lat temu rozpoczęliście te wielką odnowę – mówił biskup Zimowski. – Niech te słowa, z tego miejsca, usłyszą ci, do których to jeszcze nie dotarło, którzy tego nie rozumieją! Tu jest kolebka „Solidarności"!

Część oficjalną uroczystości pod pomnikiem zakończyło złożenie kwiatów i wieńców w hołdzie uczestnikom Radomskiego Czerwca «76. Po tym wszystkim w siedzibie ZR odbyło się spotkanie związkowców, gości i uczestników Radomskiego Czerwca '76.

(ppp)

• • • • • •

Delegacja ZR Ziemia Radomska – przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz oraz poczet sztandarowy ZR w składzie: Kazimierz Staszewski, Krzysztof Kośla , Wiesław Rychter - wzięła też udział w obchodach wydarzeń Czerwca '76 w Ursusie. Rozpoczęły się one mszą świętą w miejscowym kościele. W homilii ks. Zbigniew Sajnóg przypomniał historię zrywów robotniczych w Radomiu, Płocku i Ursusie.

Po mszy goście oraz poczty sztandarowe przemaszerowali ulicami Ursusa pod pomnik Wydarzeń Czerwca '76, gdzie delegacje, oddały hołd uczestnikom wydarzeń i złożyły wieńce pod pomnikiem.

Z REGIONU

Przemówienie Przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza

W 29. rocznicę wydarzeń Radomskiego Czerwca '76. i w tak wyjątkowym miejscu przy pomniku poświęconym uczestnikom tamtych wydarzeń, przy którym w 1991 roku zatrzymał się i modlił Ojciec Święty Jan Paweł II, w miejscu naszej pamięci i naszej modlitwy, w imieniu NSZZ „ Solidarność" Ziemia Radomska najserdeczniej witam wszystkich zebranych...

Ekscelencje, Czcigodni Księża,
Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

Dziś mija 29. rocznica Radomskiego Czerwca '76. Te wydarzenia są właściwie zapomniane. Wspomina się często o wydarzeniach poznańskich 1956 roku, czy wydarzeniach Grudnia 1970 r. na Wybrzeżu. Rolę zaś Radomia i jego walki przeciw komunistycznemu reżimowi próbuje się stale pomniejszać i sprowadzać do roli lokalnych zamieszek. Radomskiego „warcholstwa".

Pytamy więc – czy powinno nas to dziwić?

Raczej nie. Brak zainteresowania wydarzeniami radomskimi 1976 roku jest odbiciem nie tylko stanu naszej niewiedzy o całej dekadzie rządów Gierka i jego dyletanckiej ekipy rządowej, ale też przykładem trwającego do dziś procesu fałszowania historii Polski.

Głównym wskaźnikiem doniosłości danego wydarzenia historycznego jest to - w jaki sposób było ono później przekazywane i zapamiętane przez jego bezpośrednich uczestników oraz resztę społeczeństwa. Inaczej mówiąc - chodzi o to czy pamięć o przeszłym wydarzeniu staje się, stanie się pamięcią zbiorową. Pamięcią narodu.

Naród czy społeczność lokalna, który nie potrafi wytworzyć wspólnej pamięci o swojej przeszłości nie może liczyć na stabilne życie społeczne i polityczne.

Nie wytwarza się wspólna tożsamość społeczna – czyli myślenie o wspólnych sprawach w kategoriach dobra wspólnego. Moje państwo, moje miasto – nie są moje. Są społeczne, wspólne, a więc niczyje. Można je rozdać, rozkraść, obiecać. Zamiast współtworzyć, gromadzić, wzbogacać. To widać wyraźnie w myśleniu i polityków, i zwykłych obywateli.

Dlaczego tak jest, dlaczego tak się stało?

Szanowni Państwo,

Upływa dziś 29 lat od chwili, gdy 25 czerwca 1976 roku robotnicy największych radomskich zakładów opuścili stanowiska pracy, by dać wyraz swemu niezadowoleniu z warunków życia, niesprawiedliwego systemu wynagradzania, nisko opłacanej pracy, wysokich kosztów utrzymania. Na ulice Radomia wyszło protestować prawie dwadzieścia tysięcy ludzi.

Czy mogli spokojnie patrzeć na to jak ciężko wypracowany przez nich bochen chleba jest okrawany przez komunistów tylko po to, by ratować nieudolnie kierowaną gospodarkę, by spłacać bezsensowne dolarowe kredyty, by było za co utrzymywać władze partyjne i aparat przymusu w postaci SB i ZOMO?

Pod Komitet Wojewódzki PZPR poszli, by rozmawiać, zgłosić publicznie swój protest. Ale ta władza potrafiła tylko uciszać protesty siłą - gradem ciosów pałek, gazami łzawiącymi i strumieniami wody armatek wodnych. Tak było w 1956 r. w Poznaniu, w 1970 r. w Gdańsku. Radom był tylko następna cegłą w murze.

Przeciwko protestującym radomskim robotnikom rzucono prawie dwa tysiące uzbrojonych funkcjonariuszy komunistycznego aparatu represji. A potem były pamiętne „ścieżki zdrowia", aresztowania i wyrzucanie z pracy. Prześladowania uczestników tamtych wydarzeń i ich rodzin trwały całymi latami. Miasto zapłaciło za to odebraniem funduszy, cofnięciem inwestycji i zablokowaniem rozwoju. Skutki tych represji odczuwamy do dziś! One wcale nie ustały.

Ekscelencje,
Szanowni Państwo,

Dlaczego w Polsce nie chcą pamiętać o bohaterstwie radomskich robotników? Dlaczego wciąż mówią o ludziach niesłusznie skrzywdzonych zamiast o bohaterach? O cierpieniu a nie świadomej akcji przeciw komunistycznemu reżimowi? Przecież to bez Radomskiego Czerwca '76 , bez towarzyszących im wydarzeń w Ursusie i Płocku, nie byłoby Sierpnia 1980 roku, nie powstałaby „Solidarność"!

Dlaczego wciąż w publicznej debacie na temat Radomskiego czerwca '76 pobrzmiewają echa komunistycznej propagandy?

To PZPR i jej poplecznicy tak starali się przedstawiać wydarzenia 1976 roku, by pozbawić słuszne protesty robotnicze jakiegokolwiek politycznego i społecznego znaczenia. PZPR, poprzez użycie arsenału najbardziej jadowitej propagandowej frazeologii, starała się ukazać protest robotników Radomia, Ursusa i Płocka jako zamieszki wywołane przez tzw. margines społeczny. Ta brudna partyjna propaganda

(cd. na str. 4)

Z REGIONU

Przemówienie Przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza

(cd. ze str. 3)

odcisnęła swe piętno na pamięci o Radomskim Czerwcu'76 i jego bohaterach.

A komuniści i ich spadkobiercy polityczni robili wszystko, by tych dzielnych ludzi znieważyć. Dziś sieroty po PZPR, a niestety takich w naszym narodzie wciąż nie brakuje, chcą stawiać Gierkowi pomniki, nazywać jego imieniem szkoły, skwery i ulice. A ten „dobry wujek Gierek" w 1976 roku z partyjnej mównicy tak mówił o Radomiu i radomskich ludziach pracy:

„Trzeba [...] tej załodze tych czterdziestu paru zakładów powiedzieć, jak my ich nienawidzimy. Im więcej będzie słów bluźnierstwa pod ich adresem, tym lepiej dla sprawy. I trzeba będzie zebrać tam radomiaków i powiedzieć im, jak my ich oceniamy. Po prostu, towarzysze, powinni radomiacy odczuć, że cała Polska ich lekceważy."

Tak, Partia nie mogła zapomnieć, ze na ulicach Radomia, Płocka i w Ursusie przeciwko niej wystąpili ci, w których imieniu rzekomo rządziła.

Nienawiść, siła i przemoc triumfowały wtedy po raz ostatni. To był początek końca PZPR i i PRL.

I mówię to dziś, w roku doniosłej rocznicy – w roku 25-lecia powstania NSZZ „Solidarność".

Bo tak jak głosił słowami św. Pawła śp. Sługa Boży ks. Jerzy Popiełuszko, męczennik-patron naszego Związku – „zło dobrem zwyciężaj", Polacy w obliczu komunistycznej buty, brutalności i pospolitego świństwa zjednoczyli się w niesieniu pomocy prześladowanym i po czterech latach było ich razem tak wielu, że powstał Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność", a partyjny gmach zachwiał się posadach, by w 1989 r. runąć.

Nienawiść i jej propaganda jest groźną bronią. Za tę nienawiść w tym miejscu przepraszał Radomian kilka lat temu śp. biskup Jan Chrapek, przeciwko tej nienawiści modlił się tu, pod pomnikiem Radomskiego Czerwca w 1991 r. Ojciec Św. Jan Paweł II. Co roku modlimy się i my, tu zgromadzeni.

Ta nienawiść trwa jednak dalej i jej propaganda też. Byli komunistyczni dygnitarze wciąż produkują nowe książki, wspomnienia, rzekomo odsłaniające jedynie prawdziwe kulisy tamtych wydarzeń, a ogłupieni prze nich ludzie zaczynają w te kłamstwa wierzyć. I nagle słyszymy, że wszystkie protesty społeczne w PRL-u , w grudniu 1970 roku, w czerwcu 1976 roku, powstanie „Solidarności" były jedynie elementami drobiazgowo przygotowanej konspiracji sterowanej przez zwalczające się frakcje w łonie samej PZPR.

I ta propaganda na temat Czerwca'76 i innych wydarzeń jest najbardziej szkodliwa. Ona czyni z bohaterów Radomskiego Czerwca jedynie marionetki w rękach PZPR i SB.

To samo robi z uczestnikami Grudnia 1970 r., Sierpnia 1980 r.

Nazywa nas wszystkich agentami, tajnymi współpracownikami.

Temu kłamstwu i głupocie tych, którzy w to wierzą, stanowczo się sprzeciwiamy.

Musimy obronić pamięć o naszej przeszłości, o ofierze życia ludzkiego – ks. Romana Kotlarza, Jana Brożyny, o ofierze cierpienia uczestników Radomskiego Czerwca i ich rodzin. Musimy bronić dobrego imienia i pamięci „Solidarności". Bo to prawda , a nie stale powielany publicznie – w tym w mediach – fałsz, nas obroni. Tego uczył nas Jan Paweł Wielki – Papież Polak.

Szanowni Państwo,

Jesteśmy tu po raz kolejny, w tym jakże szczególnym dla Radomia, Ursusa i Płocka dniu, by podziękować uczestnikom Radomskiego Czerwca '76 za ich odwagę, męstwo, daninę życia i zdrowia.

Ten wysiłek był potrzebny. Ofiary życia, zdrowia nie poszły na marne. Uczestnicy Radomskiego Czerwca '76 nie byli żadnymi warchołami czy biernymi, nieświadomymi i skrzywdzonymi ofiarami komunistycznego reżimu. Radomianie, którzy 25 czerwca 1976 roku wyszli na ulice swojego miasta byli odważnymi ludźmi, którzy mieli śmiałość upomnieć się o dobro całego społeczeństwa. To z ich czynu zrodziła się ludzka solidarność, która po kilku latach zaowocowała powstaniem NSZZ „Solidarność". A bez tego Polska nie odzyskałaby niepodległości po 45 latach komunistycznego zniewolenia.

Szanowni Państwo,

W tym miejscu wypada podziękować też tym, którzy organizowali i nieśli bezinteresowną pomoc uczestnikom Radomskiego Czerwca'76 i ich rodzinom – członkom Komitetu Obrony Robotników, Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela, Kościołowi oraz innym osobom, które kierowały się ową międzyludzką solidarnością.

Szanowni Państwo,

Pamięć o rzeczach dobrych i złych jest niczym jeśli nie towarzyszy jej wymierzanie sprawiedliwości. Tym bardziej, że rachunek krzywd za 1976 rok nie został jeszcze spłacony, a sprawiedliwość komunistycznym oprawcom nie została wymierzona. Nowe dokumenty znalezione w IPN dają nam nadzieję na wznowienie procesów komunistycznych oprawców.

Pamięć o wydarzeniach 1976 roku byłaby też niczym, gdybyśmy dziś nie upominali się o los uczestników wydarzeń w Radomiu, Płocku i Ursusie, którym należą się renty i świadczenia socjalne stosowne dla bohaterów walki o wolność narodu. Tego będziemy domagali się wciąż od polityków zasiadających w Parlamencie RP. [...]

Z REGIONU

Turniej Szachowy „Radomski Czerwiec'76 – Droga do Solidarności"

Radom 24-26.06.2005 r.

Trzydniowy turniej szachowy był jednym z elementów regionalnych obchodów XXIX rocznicy Radomskiego Czerwca '76 oraz XXV rocznicy powstania NSZZ „Solidarność".

Turniej odbył się w dniach 24 - 26.06.2005 r. w sali Bursy Szkolnej Nr 1 przy ul. Kościuszki 5 w Radomiu. Uczestniczyli w nim juniorzy do 18 lat. Turniej został rozegrany systemem szwajcarskim na dystansie 7 rund z tempem 1 godzina dla zawodnika. Zawody sędziował Marek Niedźwiecki.

Organizatorem turnieju był Zarząd NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska. Patronat Honorowy objęli: ks. bp Zygmunt Zimowski - Ordynariusz Diecezji Radomskiej oraz Janusz Śniadek - przewodniczący KK NSZZ „Solidarność".

W skład Komitetu Organizacyjnego wchodzili: ks. Sławomir Fundowicz – Kanclerz Kurii Diecezji Radomskiej, Zdzisław Maszkiewicz - przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska, Marzena Wróbel – dyrektor Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli, Kazimierz Staszewski - członek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność", Jacek Kołodziejski - przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność" przy PSS „Społem", Krzysztof Kośla - wiceprzewodniczący NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska, Jerzy Krzysztof Kaczkowski - przewodniczący Fundacji Sportu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska, Marek Niedźwiecki - Sekcja Szachowa przy Katolickim Centrum Młodzieży ARKA.

Na uroczyste otwarcie turnieju przybyli przedstawiciele ZR - Zdzisław Maszkiewicz i Krzysztof Kośla oraz Jerzy Krzysztof Kaczkowski - jako przedstawiciel Fundacji Sportu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska.

Po oficjalnym powitaniu uczestników przez przewodniczącego Zdzisława Maszkiewcza, zawodnicy przystąpili do rywalizacji. Faworytem zmagań był Arkadiusz Skawiński – najwyżej notowany w rankingu FIDE. W pierwszym dniu rozegrano jedną partię, natomiast w sobotę i niedzielę po trzy partie.

Po trzech dniach rywalizacji pierwsze miejsce w turnieju zajął ostatecznie Arkadiusz Skawiński, przed Pawłem Czyżem, Pawłem Piętochą, Marcinem Skawińskim i Konradem Kądzielą (wszyscy z MDK Radom). Natomiast wśród dziewcząt najlepszą okazała się Angelika Mąkosa zawodniczka PUKS Makowiec.

Uroczystość zakończenia zawodów prowadził ks. Sławomir Fundowicz.

Zwycięzca turnieju otrzymał puchar ufundowany przez Janusza Śniadka, przewodniczącego KK NSZZ„Solidarność", nagrodę pieniężną oraz kasetę VHS z filmem dokumentalnym „Zwycięzcy nie umierają – opowieść o Księdzu Jerzym"

Nagrody pieniężne otrzymali też zawodnicy, którzy zajęli cztery kolejne miejsca.

Najlepsza zawodniczka - Angelika Mąkosa (PUKS Makowiec) - otrzymała puchar ufundowany przez przewodniczącego Zarządu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska Zdzisława Maszkiewicza. Były też nagrody specjalne. Dla najmłodszej zawodniczki, Aleksandry Wólczyńskiej (PUKS Makowiec), nagrodę wraz z pucharem, ufundowała Marzena Wróbel – dyrektor Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Radomiu. Najmłodszy zawodnik, Damian Stój otrzymał nagrodę rzeczową wraz z dyplomem.

Pozostali uczestnicy turnieju otrzymali nagrody w postaci sprzętu sportowego (piłki, komplety do gry w badmintona).

Przed podsumowaniem i zakończeniem turnieju, Walentyna Pawelec, radomska poetka, zaprezentowała uczestnikom turnieju i kibicom swoją „Baśni o woju Radomirze". W recytacji wierszyków o bierkach szachowych pomagał jej ks. Sławomir Fundowicz.

info: Marek Niedźwiecki
opr. ppp

Z REGIONU

Pielgrzymka dziękczynna ludzi pracy Ziemi Radomskiej do sanktuarium Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski Pani Ziemi Świętokrzyskiej w Kałkowie-Godowie

18/19.06.2005 r.

Obchody regionalne XXIX rocznicy Radomskiego Czerwca 76 rozpoczęły się dwudniową pielgrzymka dziękczynną ludzi pracy Ziemi Radomskiej do sanktuarium Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski Pani Ziemi Świętokrzyskiej w Kałkowie-Godowie

Głównymi punktami pilegrzymki były msze św. w intencji ludzi pracy Ziemi Radomskiej, poświęcenie tablicy pamiątkowej XXV-lecia powstania NSZZ „Solidarność" oraz witraża w Grocie Czerwca'76 oraz pasterka w intencji śp. ks. Romana Kotlarza, zamordowanego przez SB, i zmarłych członków NSZZ „Solidarność"

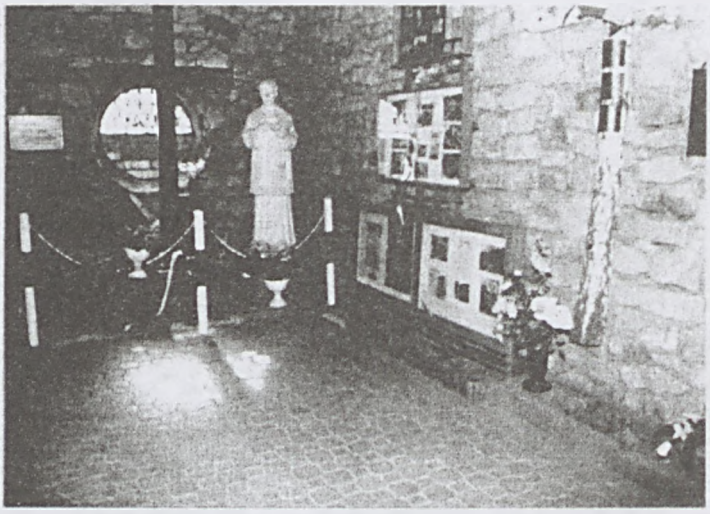

KOMUNIKAT SKARBNIKA ZR

Komisje Zakładowe/Międzyzakładowe/ Oddziałowe NSZZ „Solidarność"

W imieniu Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska uprzejmie przypominam o statutowym obowiązku każdej organizacji zakładowej, międzyzakładowej i oddziałowej comiesięcznego przekazywania 40% zebranych składek członkowskich na rachunek Zarządu Regionu w terminie określonym w Uchwale Finansowej Związku.

W związku z powyższym, proszę w trybie pilnym uregulować zaległości i przedstawić wyjaśnienie przyczyny takiego stanu .

W przyszłości proszę o przestrzeganie terminów wpłat a w sytuacji wystąpienia przeszkody natury obiektywnej o informowanie skarbnika Zarządu Regionu o ewentualnych trudnościach.

nr rachunku Zarządu Regionu:
23 1240 3259 1111 0000 3003 1542

Zbigniew Dziubasik
Skarbnik Zarządu Regionu
NSZZ «Solidarność" Ziemia Radomska

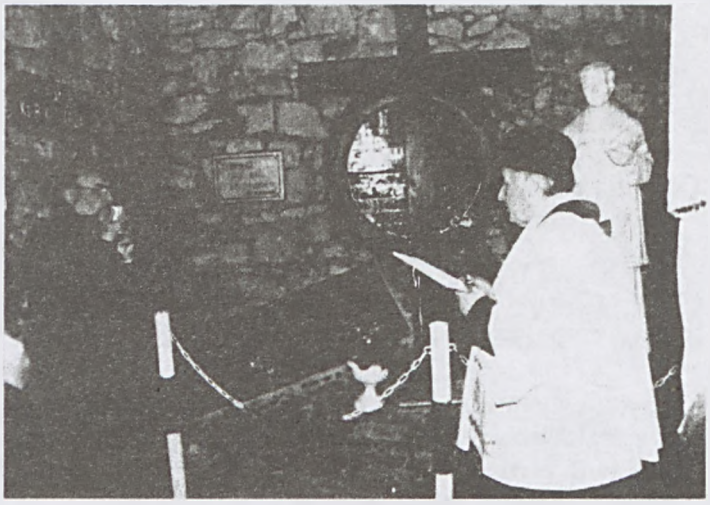

XXIX Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska kadencji 2002-2006

21.06.2005

Posiedzeniu przewodniczył Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący ZR. Wiceprzewodniczący Zbigniew Dziubasik odczytał zebranym uchwały ZR podjęte na poprzednim posiedzeniu oraz decyzje Prezydium ZR.

Następnie Zdzisław Maszkiewicz przedstawił uczestnikom obrad stan przygotowań do obchodów XXIX rocznicy Radomskiego Czerwca'76. Ich pierwszymi elementami były uroczystości poświęcone ks. Romanowi Kotlarzowi w Kałkowie-Godowie i w Koniemłotach, w których uczestniczyli przedstawiciele ZR

Omawiano też przygotowania do Turnieju Szachowego „Radomski Czerwiec'76 – Droga do Solidarności" (Radom 24-26.06.2005 r.) i uroczystości pod pomnikiem Radomskiego Czerwca.

Czesław Stefański przedstawił przygotowania do regionalnych obchodów XXV-lecia powstania NSZZ „Solidarność", które odbędą się we wrześniu w Szydłowcu (patrz – harmonogram w „Biuletynie').

Następnie ZR jednogłośnie przyjął uchwały dotyczące finansowania obchodów XXIX rocznicy Radomskiego Czerwca '76 oraz uczestnictwa delegacji Regionu Ziemia Radomska w KZD i centralnych obchodach XXV-lecia powstania Związku.

Kolejnym punktem obrad była informacja o sytuacji w zakładach pracy regionu

- PKS Kozienice (spr. zwolnienia z pracy Mirosława Posłowskiego, przew. KZ, oraz innych pracowników) – referował Zdzisław Maszkiewicz;
- Marc Shoes Poland, gdzie pracodawca przystąpił do kontrakcji przeciwko Związkowi zastraszając pracowników i obarczając „Solidarność" winą za planowane zwolnienie 200 osób - ref. Marek Małysa;
- Służbie Zdrowia – ref. Jadwiga Poźniak;
- Browarach Warka – ref. Jan Skowroński.

ZR podjął też jednogłośnie uchwałę o stwierdzeniu zakończenia działalności przez KZ „S" w OBR „Prebot" w Radomiu i wykreśleniu jej z Rejestru ZR.

Kazimierz Staszewski poinformował zebranych o przebiegu obrad Komisji Krajowej i najważniejszych podjętych tam uchwałach.

Harmonogram obchodów XXV rocznicy powstania NSZZ Solidarność"

Regionalne

28.08.2005 r. – Kozienice
godz. 12.00 – uroczysta msza św. w intencji NSZZ „Solidarność" w kościele pw. św. Rodziny
organizator – komisje zakładowe z terenu Kozienic

28.08.2005 r. – Warka
godz. 12.00 - uroczysta msza św. w intencji NSZZ „Solidarność" w kościele pw. św. MB Szkaplerznej. Złożenie kwiatów pod Epitafium ks. Jerzego Popiełuszki. Wystawa „25 lat NSZZ „Solidarność". Program artystyczny. Spotkanie z uczestnikami uroczystości.
Organizator – TKK Warka.

4.09.2005 r. – Białobrzegi
12.00 - uroczysta msza św. w intencji NSZZ „Solidarność". Złożenie kwiatów na grobach zmarłych członków NSZZ „Solidarność". Spotkanie z uczestnikami uroczystości.
Organizator – TKK Białobrzegi.

4.09.2005 r. – Pionki
10.00 - uroczysta msza św. w intencji NSZZ „Solidarność". Spotkanie z uczestnikami uroczystości.
Organizator – TKK Pionki.

10.09.2005 r. – Radom
uroczysta msza św. w intencji NSZZ „Solidarność" i XV-lecia poświęcenia sztandaru Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność" Fabryki Łączników S.A. oraz zakładu. Spotkanie z członkami Związku i ich rodzinami.
Organizator - Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność" Fabryki Łączników S.A.

10.09.2005 r. – Kozienice
11.00 – festyn z okazji XXV-lecia powstania NSZZ „Solidarność" z udziałem członków Związku i ich rodzin.
Organizator – KZ z terenu Kozienic

11.09.2005 r. - Szydłowiec
10.00 – zbiórka pocztów sztandarowych i delegacji Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność" – Radom, parking przy ul. Tochtermana. / wyjazd do Szydłowca
11.30- zbiórka uczestników na rynku w Szydłowcu
12.00 – uroczysta msza św. – poświęcenie sztandaru Komisji Zakładowych z terenu TKK Szydłowiec i Międzyzakładowej Komisji Nr 1 NSZZ Solidarność Pracowników Oświaty i Wychowania w Radomiu
Po mszy św. przemarsz na szydłowiecki zamek i uroczyste spotkanie uczestników obchodów XXV-lecia NSZZ „Solidarność".
Organizator – Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska i TKK Szydłowiec

25.09.2005 r. – Lipsko
godz. 12.15 - uroczysta msza św. w intencji NSZZ „Solidarność" w kościele pw. św. Trójcy w Lipsku. Spotkanie okolicznościowe z członkami NSZZ „S".
Organizator – TKK Lipsko

Krajowe

30.08.2005 r. - Gdańsk
30.08. – wyjazd delegacji i pocztów sztandarowych Regionu i KZ-ów NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
30.08. – Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność"
31.08.2005 r. – uroczysta msza św. pod Pomnikiem Poległych Stoczniowców
Szczegółowe informacje pod nr-em tel. 3634349.

Autobus XXV-lecia

Ten oto autobus MPK Radom z naklejonym napisami informującymi o rocznicy XXV-lecia powstania NSZZ „Solidarność" kursuje od 5 lipca po radomskich ulicach. Codziennie kursuje na innej linii, tak więc zobaczyć go będzie można w innej części Radomia.

Jest to element akcji promocyjno-propagandowej z okazji XXV-lecia powstania Związku.

Autobus z numerem bocznym 944 będzie jeździć z emblematami „Solidarności" po radomskich ulicach do końca br.

SOLIDARNOŚĆ 1980-2005

ZACZĘŁO SIĘ W LUBLINIE

SOLIDARNOŚĆ 1980-2005

XXV ROCZNICA POWSTANIA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ"

Rok 1980 i jego brzemienne dla Polski wydarzenia kojarzymy zwykle z sierpniem, Gdańskiem i strajkami na Wybrzeżu. Tymczasem nie byłoby "nadmorskiego" Sierpnia '80 bez lipcowych strajków w Małopolsce i Polsce centralnej.

Tak jak w przypadku wydarzeń roku 1976 do niepokojów społecznych doszło na skutek złej gospodarki i kierowania finansami państwa prze komunistów. Narastająca inflacja, coraz powszechniejszy brak towarów w sklepach były tylko symptomami socrealistycznego krachu. Fundusze z kredytów zachodnich zużyto na konsumpcję, a nie na przemyślane inwestycje. Nad komunistycznym rządem zawisło widmo konieczności spłaty tych narastających długów.

I znowu podwyżka

Tragiczne dla Radomia skutki usiłowania wprowadzenia podwyżek , i to dosyć umiarkowanych, cen żywności niczego komunistów nie nauczyły. Tym razem miały być one znacznie poważniejsze. Nadchodził nieunikniony wybuch.

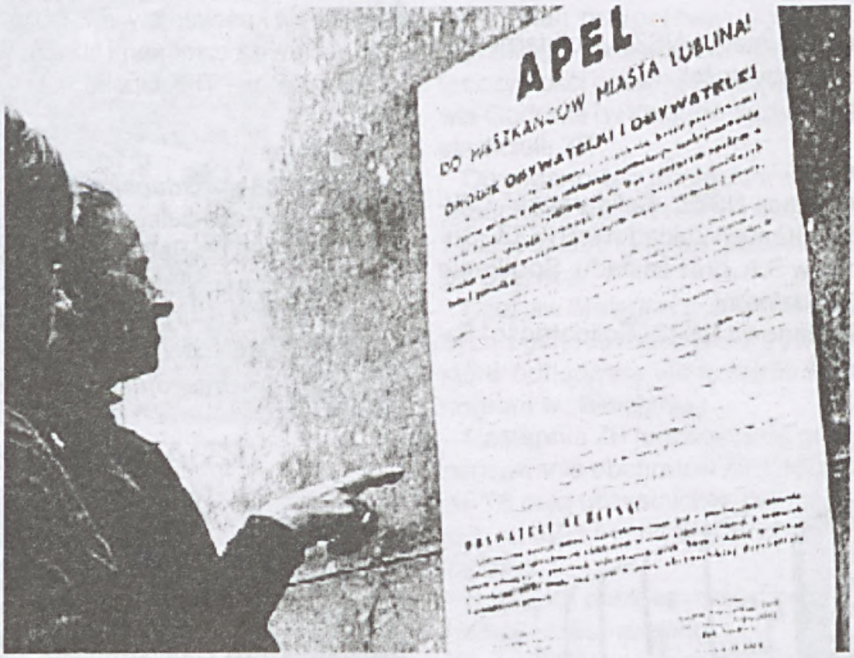

Bezpośrednim impulsem do fali strajków w lecie 1980 roku było wprowadzenie 1. VII. podwyżki cen niektórych gatunków mięsa i wędlin. Władze wprowadzały podwyżkę świadome grożących niebezpieczeństw. Starały się wybrać dogodny dla siebie termin - na początku okresu urlopowego. By dodatkowo się zabezpieczyć nie podały początkowo faktu podwyżki cen i jej zakresu do publicznej wiadomości.

Taka taktyka nic im nie dała.1. VII. 1980 r. wybuchły strajki w zakładach "Ursus" (Warszawa), "Autosan" (Sanok), "Ponar" (Tarnów). 2. VII strajkowały "Ursus", jego filie w Ostrowie Wielkopolskim i Włocławku, Huta Warszawa, "Polmo" (Tczew), Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego (Mielec), pracownicy Rzeszowskiego Kombinatu Budowlanego zatrudnieni w Dąbrowie Górniczej. Podczas strajków wysuwano głównie żądania zaniechania podwyżki lub podwyższenia płac.

Ponieważ w niektórych przedsiębiorstwach na początku lipca zwiększono normy, domagano się tam przywrócenia poprzednich.

Próby odwrotu

Władze usiłowały "rakiem" wycofac się z podwyżek. 2. VII wieczorem wiceprezes " Społem", państwowego monopolisty w handlu artykułami spożywczymi, poinformował w telewizji o podwyżce cen mięsa i wędlin, ale w znacznie okrojonej wersji.

Ograniczenie podwyżki cen nie zahamowało protestów społecznych. Trwały strajki "Ursusa" i jego filii. Wybuchały też nowe, głównie w Warszawie i okolicy, ale także na jednym z wydziałów Stoczni Gdańskiej, w Poznaniu, Śremie, Tarnowie, Grudziądzu. Szeroki zakres miał strajk w Żyrardowie, który objął kolejno kilka wielkich zakładów i osiągnął punkt szczytowy w dniach 8-9. VII. 9. VII na naradzie centralnego aktywu partyjno-gospodarczego w Warszawie władze dokonały kolejnych ustępstw. Jeszcze bardziej ograniczono zakres podwyżki cen. Zapowiedziano na rok 1981 podwyżkę emerytur tzw. starego portfela, dodatków rodzinnych i najniższych płac.

Początki nowych związków, nowe strajki

Protesty miały jednak całkiem nowy w realiach PRL charakter. Na trzech wydziałach "Ursusa" powstały Komisje Robotnicze, niezależne od licencjonowanych związków zawodowych reprezentacje pracowników. W kilku zakładach wysunięto żądanie udzielenia strajkującym pisemnej gwarancji bezpieczeństwa. W WSK Świdnik, gdzie strajk wybuchł 9. VII, utworzono Komitet Strajkowy, zaś wśród żądań znalazło się wyrównanie dodatków rodzinnych do poziomu obowiązującego w milicji.

Strajk w Świdniku rozpoczynał nową fazę. W ślad za zakładem usytuowanym niemal na przedmieściach Lublina do 20. VII zastrajkował prawie cały lubelski ośrodek. Strajk powszechny w Lublinie objął kolejarzy, pracowników komunikacji miejskiej i innych służb komunalnych, niemal wszystkie większe czy mniejsze przedsiębiorstwa przemysłowe, budowlane i transportowe. Po raz pierwszy władze zmuszone były do publicznej informacji o strajku. Do Lublina zjechali przedstawiciele władz centralnych, z członkiem Biura Politycznego partii wicepremierem Mieczysławem Jagielskim

(cd. na str. 9)

ZACZĘŁO SIĘ W LUBLINIE

(cd. ze str. 9)

na czele. Organizacja strajkujących była dość luźna, choć w niektórych zakładach powstały komitety strajkowe. Największe znaczenie miał komitet kolejarzy. Rokowania toczyły się w poszczególnych przedsiębiorstwach. Władze szły na ustępstwa płacowe, gwarantowały bezpieczeństwo strajkujących oraz zgadzały się na rozwiązanie rad zakładowych i przeprowadzenie nowych wyborów.

SOLIDARNOŚĆ 1980-2005

Równocześnie ze strajkiem lubelskim fala strajkowa nadal rozlewała się po kraju. Strajkowały zakłady warszawskie, w tym Fabryka Samochodów Osobowych Żerań, zakłady żyrardowskie, zakłady w mniejszych miejscowościach Lubelszczyzny, Huta Stalowa Wola, kopalnia miedzi w Zagłębiu Lubińsko-Głogowskim i przedsiębiorstwa w innych ośrodkach. Strajki kończyły się po kilku dniach, przeważnie podwyżkami płac i koncesjami ekonomicznymi. Jeśli władze miały nadzieję, że zakończenie strajku lubelskiego ostudzi nastroje, rychło miały się przekonać o jej złudności.

Po zakończeniu 19. VII strajku w Lublinie, a 23. VII w Hucie Stalowa Wola, kolejnym centrum strajkowym stał się Ostrów Wielkopolski. W końcu lipca fala strajkowa coraz silniej obejmowała Dolny Śląsk, a także wkraczała na Wybrzeże Gdańskie. 29 i 30. VII strajkował port w Gdyni. 4. VIII nowym ośrodkiem strajku stała się Łódź. Od 11. VII przez trzy dni strajkowali pracownicy komunikacji miejskiej w Warszawie.

Wielkimi krokami zbliżał się Sierpień.

(ppp)

APEL

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność" przy Świętokrzyskim Zakładzie Przewozów Regionalnych w Kielcach zwraca się do Kolegów i Koleżanek o wsparcie materialne dla naszego przewodniczącego Andrzeja Rajcherta, którego dotknęła choroba nowotworowa – wymagająca długotrwałego i kosztownego leczenia.

Prosimy o dokonywanie wpłat datków na subkonto Komisji Zakładowej:

PBH Oddział w Radomiu – Komisja Zakładowa „S" przy Przew. Regionalnych Kielce
Nr 71 1060007600003300003396 54
Z dopiskiem „Dla Andrzeja".

Lublin 1980. Strajk MPK.

Protest celników

29 czerwca, pierwszy raz w wolnej Rzeczypospolitej pracownicy i funkcjonariusze podlegli ministrowi finansów zamanifestowali swoje niezadowolenie i sprzeciw wobec bezprawia, naruszania podstawowych wolności i godności pracowników, jakie ma miejsce pod rządami obecnego kierownictwa Służby Celnej.

Od ponad roku Rada Sekcji Krajowej Pracowników Skarbowych NSZZ „S" apelowała do premiera i ministra finansów o usunięcie nieprawidłowości. Niestety, jedyną odpowiedzią tych instytucji była gra na czas i manipulacje obliczone na skłócenie związków zawodowych.

(cd. na str. 10)

Protest celników

(cd. ze str. 9)

Działania te nie powiodły się. Protest poparły wszystkie związki zawodowe w resorcie finansów. Na znak solidarności z manifestującymi, oprócz Izb i Urzędów Celnych, oflagowane zostały wyznaczone urzędy kontroli skarbowej, izby i urzędy skarbowe w całym kraju.

Artur Ciesielski,
Pełnomocnik Rady Sekcji Krajowej
NSZZ „Solidarność" Pracowników Skarbowych
Przewodniczący
Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność"
Pracowników Izby Celnej w Warszawie
Siedziba: 26- 610 Radom, ul. Struga 60

Z PRAC KK Z PRAC KK

KOMUNIKAT

Prezydium Komisji Krajowej protestuje przeciwko próbom podwyższenia opłat dla uczestników Otwartych Funduszy Emerytalnych.

Podczas posiedzenia prezydium, które odbyło się 5 lipca w Gdańsku przedstawiciele NSZZ „Solidarność" w specjalnym stanowisku zaprotestowali przeciwko próbom podwyższenia opłat przez niektóre Otwarte Fundusze Emerytalne. Zdaniem prezydium KK podwyższenie opłat naruszy interesy uczestników II filara ubezpieczeń społecznych, osłabi kondycję finansową systemu ubezpieczeń społecznych oraz w przyszłości może zmusić budżet państwa do dopłacania do najniższych świadczeń. Ponadto próby podwyższania opłat są sprzeczne ze znowelizowaną w 2003 r. ustawą o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. Dodatkowym źródłem niepokoju są próby naciskania na rząd polski przez ambasady Austrii, USA i Holandii-państw, z których firmy ubezpieczeniowe działają na polskim rynku i są zainteresowane podwyższeniem opłat.

Prezydium KK wyznaczyło Marię Ochman jako przedstawiciela „Solidarności" do prac w Komitecie Sterującym dla priorytetu „Opieka zdrowotna i opieka nad dzieckiem" Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Natomiast do prac w Komitecie Monitorującym Sektorowy Program Operacyjny „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006" prezydium KK zgłosiło Henryka Stachowiaka. Prezydium potwierdziło również delegowanie Bogdana Szozdy i Marcina Zielenieckiego do prac w Komisji ds. Układów Zbiorowych Pracy.

Prezydium KK przyjęło informację Jacka Smagowicza z prac Naczelnej Rady Zatrudnienia. Podczas debaty nad wykonaniem planów Funduszu Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za ubiegły rok, przedstawiciel Związku stwierdził iż dotychczasowa polityka społeczna była i jest mało skuteczna zarówno w zakresie ochrony pracowników jak i osób bezrobotnych . Tym bardziej nie do przyjęcia jest plan likwidacji komisji ds. układów zbiorowych pracy oraz Naczelnej Rady Zatrudnienia bez żadnego merytorycznego uzasadnienia.

Biuro Prasowe
Komisji Krajowej

BIULETYN
INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04
e-mail: solidar2@radom.net
Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

NUMER 624 ZAMKNIĘTO 7.07.2005 r.

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska PEKAO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542